

Sygn. akt: I C 299/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2015 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko G. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. P. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 38 139,96 (trzydzieści osiem tysięcy sto trzydzieści dziewięć 96/100) złotych z odsetkami od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty:

- od kwoty 18 496,10 (osiemnaście tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt sześć 10/100) złotych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym;

- od kwoty 19 643,86 (dziewiętnaście tysięcy sześćset czterdzieści trzy 86/100) złotych w wysokości odsetek ustawowych;

II. zasądza od pozwanej G. P. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwotę 4 324,00 (cztery tysiące trzysta dwadzieścia cztery 00/100) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 sierpnia 2014 roku, wniesionym do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się od pozwanej G. P. zapłaty kwoty 38.139,96 złotych, w tym: kwoty 18.496,10 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 16.603,41 złotych z odsetkami ustawowymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 3.040,45 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Poza tym wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że pozwana w dniu 30 kwietnia 2008 roku zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. umowę o kredyt gotówkowy. Pobrany kredyt nie został spłacony w terminie, wobec czego bank wypowiedział warunki spłaty kredytu i wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który został następnie opatrzony sądowną klauzulą wykonalności. Umową przelewu wierzytelności z dnia 28 października 2013 roku powód

nabył wierzycelność wynikającą z wymienionej umowy od (...) Bank (...) S.A. w W.. Roszczenie w kwocie 18.496,10 złotych obejmuje kapitał niespłaconego kredytu, roszczenie w kwocie 16.603,41 złotych obejmuje odsetki umowne skapitalizowane przez Bank na dzień 31 lipca 2013 roku. Roszczenie w kwocie 3.040,45 złotych obejmuje odsetki umowne skapitalizowane przez powoda, a liczne od kwoty kapitału za okres od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, według stopy procentowej w wysokości odpowiadającej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Powód domagał się zapłaty dalszych odsetek umownych od kapitału udzielonego kredytu, od daty wniesienia pozwu w wysokości wynikającej z zapisów zawartej umowy kredytowej, natomiast od skapitalizowanych odsetek powód domagał się zapłaty dalszych odsetek od daty wniesienia pozwu w wysokości odsetek ustawowych.

W dniu 27 sierpnia 2014 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie uwzględnił powództwo, wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniosła w ustawowym terminie pozwana, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzuty: niewłaściwości miejscowej sądu, niewykazania legitymacji czynnej powoda oraz jej braku, przedwczesności powództwa, nieudowodnienia wysokości dochodzonego roszczenia. Uzasadniając swe stanowisko pozwana podniosła, że z przedstawionego przez powoda wyciągu z umowy cesji nie wynika, co tak naprawdę jest przedmiotem tej umowy i jakie wierzycelności zostały przeniesione na powoda. Ponadto, zdaniem pozwanej, powód nie wykazał, że oświadczenie, o jakim mowa w art. 512 kc zostało pozwanej skutecznie złożone. W aktach brak jest jakiegokolwiek potwierdzenia odbioru przez pozwaną zawiadomienia o cesji wierzycelności, jak również powód nie przedstawił nawet potwierdzenia jego nadania, pozwana zaś zakwestionowała twierdzenia powoda, iż zawiadomienie takie kiedykolwiek otrzymała. Mając na uwadze art. 512 kc, powództwo – według pozwanej – jest przedwczesne, albowiem do momentu zawiadomienia dłużnika o cesji, dłużnik ma obowiązek spełnienia świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela. Pozwana zakwestionowała też wysokość dochodzonego roszczenia i moc dowodową wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 roku (sygn. akt P 1/10).

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Olkuszu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 30 kwietnia 2008 roku G. P. zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). W § 1 umowy Bank udzielił na wniosek kredytobiorcy kredytu na warunkach i w kwocie określonych w § 4 umowy. W § 2 umowy strony ustaliły, że oprocentowanie kredytu jest zmienne i jego wysokość na dzień zawarcia umowy określona jest w § 4 umowy. W § 3 umowy postanowiono, że kredytobiorca będzie spłacał kredyt wraz z odsetkami w równych ratach kapitałowo-odsetkowych, za wyjątkiem ostatniej raty, która jest ratą wyrównującą. W § 4 umowy strony ustaliły, że dzień płatności rat to 7 dzień każdego miesiąca. Kwota kredytu została określona na 21.000 złotych, w tym kwota do wypłaty 20.000 złotych na cele konsumpcyjne. Liczba rat została ustalona na 72, termin płatności pierwszej raty 9.06.2008 r., termin płatności ostatniej raty 7.05.2014 r., wysokość raty 487,94 zł, wysokość ostatniej raty 488,26 zł, prowizja 1.000 złotych. Całkowity koszt kredytu określono na 15.132 zł, rzeczywistą roczną stopę oprocentowania na 23,18%. W § 5 umowy postanowiono, że niespłacenie rat kredytu w terminie ustalonym w umowie powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego Bank pobierze odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, co na dzień zawarcia umowy stanowiło 29 %.

[dowód: umowa o kredyt gotówkowy nr (...), k. 5-7]

G. P. nie spłacała należności z tytułu umowy kredytu, w następstwie czego, w dniu 7 października 2009 roku (...) Bank (...) S.A. skierował do pozwanej pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia.

[dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu k. 81 wraz z dowodem nadania przesyłki k. 82-84]

W dniu 8 października 2010 roku (...) Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) \ (...) \ (...), stwierdzający, że G. P. jest zobowiązana do zapłaty (...) Bank (...) S.A. z tytułu zawartej w dniu 30-04-2008 r. umowy o kredyt nr (...): 1. kwoty 18.681,35 zł z tytułu niespłaconego kapitału wraz z odsetkami umownymi naliczanymi na podstawie § 5 ust. 1 umowy od niespłaconego kapitału od dnia 9-10-2010 r. do dnia zapłaty, które na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynoszą 20% w stosunku rocznym; 2. kwoty 4.841,21 zł z tytułu odsetek umownych naliczanych na podstawie § 5 ust. 1 umowy od niespłaconego kapitału od dnia 08-07-2009 r. do dnia 8-10-2010 r. Całość roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym była wymagalna.

[dowody: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) \ (...) \ (...), k. 8, wyciągi z rachunku bankowego do obsługi umowy kredytu k. 85-111]

W dniu 12 listopada 2010 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Olkuszu nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. przeciwko G. P..

[dowód: odpis postanowienia w sprawie sygn. akt I Co 2880/10 Sądu Rejonowego w Olkuszu, k. 9]

W dniu 28 października 2013 roku (...) Bank (...) S.A. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę sprzedaży wierzytelności nr 1/10/2013, którą Bank przeniósł na Fundusz wymagalne wierzytelności, określone szczegółowo w załączniku nr 1a do umowy. W załączniku tym, pod pozycją 3089, wskazana została wierzytelność względem G. P., wynikająca z umowy o numerze referencyjnym (...) z dnia 30 kwietnia 2008 roku o łącznej wysokości 35.099,51 złotych, w tym kapitał w kwocie 18.496,10 złotych, odsetki umowne w kwocie 1.513,02 złotych, odsetki od zadłużenia przeterminowanego w kwocie 15.090,39 złotych.

[dowód: wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności nr 1/10/2013 wraz z wyciągiem z załącznika nr 1a do umowy, k. 11-13]

W dniu 14 listopada 2013 roku (...) Bank (...) S.A. skierował do G. P. zawiadomienie o dokonaniu przelewu wierzytelności na rzecz funduszu inwestycyjnego.

[dowód: zawiadomienie, k. 15]

W dniu 5 grudnia 2013 roku nabywca wierzytelności wezwał pozwaną do zapłaty należności, informując równocześnie, że brak wpłaty lub kontaktu we wskazanym terminie spowoduje podjęcie czynności przez organami sądowymi, a następnie egzekucyjnymi. Wezwanie to doręczono pozwanej w dniu 16 grudnia 2013 roku.

[dowód: wezwanie do zapłaty k. 16, pokwitowanie odbioru k. 80]

Według stanu na dzień 11 sierpnia 2014 roku w księgach rachunkowych (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego figurowała wierzytelność w stosunku do G. P. w wysokości: – należność główna w kwocie 18.496,10 złotych, - odsetki skapitalizowane na dzień 31 lipca 2013 roku w kwocie 16.603,41 złotych, - dalsze odsetki skapitalizowane od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 10 sierpnia 2014 roku w kwocie 3040,45 złotych.

[dowód: wyciąg nr 1/13. (...) .26/14 z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego k. 14]

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. Na wstępie rozważań przytoczenia wymaga treść art. 233 § 1 kpc, zgodnie z którym sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przypomnienie tej normy jest w rozpoznawanym przypadku niezbędne, bowiem pozwana w sprzecznie od nakazu zapłaty nie przedstawiła żadnych okoliczności faktycznych, które według jej twierdzeń powinny składać się na stan faktyczny sprawy, ograniczając się jedynie do gołosłownego kwestionowania

mocy dowodowej dokumentów przedstawionych przez powoda oraz zaprzeczania twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu żądania pozwu. Należy zwrócić uwagę, że w myśl art. 3 kpc, to obie strony procesu obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek. Naturalnie przepis ten nie narusza zasady wynikającej z art. 6 kc, wedle której ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z tego skutki prawne, niemniej jednak umożliwia sądowi wyciągnięcie właściwych wniosków przy ocenie twierdzeń stron w świetle zgromadzonych dowodów. Wyraźne zakwestionowanie przez pozwaną twierdzeń przedstawionych w pozwie obliguje sąd do wytłumaczenia, dlaczego uznał za wiarygodne dowody zgłoszone przez powoda, pomimo ich zakwestionowania przez stronę pozwaną. Otóż w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że fakt zawarcia umowy kredytu pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a pozwaną został udowodniony dokumentem umowy. Dodać należy, że strona pozwana nie zaprzeczała samemu faktowi zawarcia omawianej umowy kredytu, kwestionując w istocie jedynie wysokość dochodzonej należności oraz legitymację czynną powoda. Fakt zaciągnięcia zobowiązania z tytułu umowy o kredyt przez pozwaną należało więc uznać za stwierdzony. Z kolei okoliczność, iż umowa ta została wypowiedziana wynika zarówno z pisemnego oświadczenia Banku, a pośrednio także z wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności. Jednym z warunków nadania klauzuli wykonalności było wskazanie w treści tytułu, że roszczenie jest w całości wymagalne, co było z kolei uzależnione od skutecznego wypowiedzenia umowy. Oczywiście treść bankowego tytułu egzekucyjnego może być kwestionowana, w niniejszej sprawie jednak pozwana (reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika) tego nie czyniła. Jak już wspomniano, pozwana ograniczyła się w sprawie do kontestowania mocy dowodów zgłoszonych przez przeciwnika procesowego. Taki stan rzeczy uprawniał sąd (w świetle powołanych wyżej przepisów) do ustalenia, że umowa została skutecznie wypowiedziana, a w konsekwencji roszczenia mające w tej umowie źródło stały się wymagalne. Powyższe uwagi pozwalają na stwierdzenie, że należycie został wykazany fakt istnienia zobowiązania G. P. w stosunku do (...) Banku (...) S.A.

Kolejną kwestią wymagającą rozważenia stanowiła ocena dowodów w odniesieniu do faktu przelewu wierzytelności przez Bank na rzecz powoda. Tutaj strona pozwana również ograniczała się do kwestionowania dowodów mających - wedle uzasadnienia żądania - wykazać fakt nabycia wierzytelności w drodze cesji. Powód zaoferował na omawianą okoliczność dowody w postaci wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności oraz załącznika do umowy cesji wierzytelności. Dokumenty te mają charakter dokumentów prywatnych, niemniej jednak są wystarczające do ustalenia faktu sprzedaży wierzytelności przez Bank powodowi. Uwzględniając okoliczność, iż przedmiotem przelewu było 5.025 wierzytelności, składających się na „portfel wierzytelności” o łącznej wartości 134.493085,47 złotych [zob. § 2 umowy przelewu, k. 11], w stosunku do różnych osób, trudno oczekiwać, by zbycie każdej z wierzytelności stwierdzane było odrębnym dokumentem umowy. Skala omawianego zjawiska oraz obowiązek zachowania przez strony tajemnicy bankowej, jak również nakaz ochrony danych osobowych kontrahentów Banku usprawiedliwia - w ocenie sądu - przeniesienie danych dotyczących konkretnych wierzytelności do załączników sporządzonych przy użyciu technik komputerowych (arkusze kalkulacyjne, edytory tekstu). Identyfikacja tych wierzytelności nie nastręcza jednak trudności, bowiem w załączniku do umowy przelewu, wskazano w sposób skonkretyzowany każdą z wierzytelności objętych cesją poprzez oznaczenie imienia i nazwiska dłużnika, numeru umowy bankowej, wysokości należności głównej i odsetek. Z przedstawionych względów sąd uznał za udowodnione, że powód nabył wierzytelność dochodzoną pozwem na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Pozostała więc do rozważenia kwestia, czy należycie wykazano wysokość zobowiązania i czy powództwo nie jest przedwczesne. Powód dowodził wysokości należności objętej żądaniem pozwu za pomocą wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu oraz wyciągu z rachunku bankowego G. P., przeznaczonego do obsługi umowy kredytu. Pozwana natomiast nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na inną niż wskazana w pozwie wysokość wierzytelności, podważając jedynie moc środka dowodowego w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych, z powołaniem się na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego. Otóż zgodzić się należy z pozwaną, że brak jest obecnie podstaw do nadawania owym wyciągom mocy dokumentów urzędowych. Na kanwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 roku (sygn. akt P 1/10) teza ta nie budzi wątpliwości. Nie oznacza to jednak, że wspomniane wyciągi pozbawione są jakiegokolwiek wiarygodności, stanowią bowiem środki dowodowe podlegające ocenie jak każdy inny dowód. Dokonując oceny w tym zakresie, wypada po raz kolejny przypomnieć, że pozwana w żadnym miejscu swego sprzeciwu nie twierdziła, że spłaciła zobowiązania wynikające z umowy kredytu. Wysokość zaciągniętego zobowiązania jest udowodniona: po pierwsze - dokumentem umowy

kredytu, po drugie – dokumentem w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, po trzecie wyciągiem z rachunku bankowego obejmującym wykaz operacji dokonywanych na tym rachunku. Informacje zawarte w wyciągu z ksiąg rachunkowych same w sobie dowodzą wprawdzie jedynie tego, że w księgach rachunkowych powoda figurują zapisy o wierzytelności, podane w wyciągu, jednak w powiązaniu z umową kredytu oraz wyciągiem z rachunku bankowego, prowadzonego do obsługi kredytu, pozwalają na przyjęcie ustalenia, że żądane kwoty rzeczywiście odpowiadają wysokości zobowiązań pozwanej.

Z przedstawionych względów należało powództwo uwzględnić, zgodnie bowiem z art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W rozpoznawanym przypadku, jak ustalono, Bank przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą względem pozwanej z tytułu umowy kredytu. Powód wstąpił zatem w tym zakresie w sytuację prawną poprzedniego wierzyciela. Dotyczy to zarówno należności głównej, jak i odsetek (należnych z mocy art. 481 § 1 i 2 kc), które również były objęte przelewem wierzytelności. Wbrew stanowisku strony pozwanej, powództwo nie jest też przedwczesne, bowiem pozwana powzięła wiadomość o przelewie wierzytelności, odbierając najpierw pisemne zawiadomienie o tym fakcie, a następnie także odpis pozwu z załącznikami w niniejszej sprawie. Z tego względu należało orzec jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc). Na zasądzoną kwotę składają się: 1.907 złotych tytułem opłaty od pozwu, 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, tekst jedn. Dz.U. 2013 poz. 490 ze zm.), 17 zł z tytułu zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

[SSR Michał Siemieniec]